

BUDI I TI SVETI NIKOLA

Autor : Zvonko Klemenčić -Mito

Lektor : Aleksandra Lukavečki

U Varaždinu, studeni 2014.

-Igrokaz se ne izvodi na književnom već na govoru ljudi kraja u kojem se igrokaz izvodi

Uloge:

- Dragec
- Sveti Nikola
- Mama
- Tata
- Seka
- Mala sekica

Scena može biti i ispred oltara.

Rekviziti:

- Kovertre za mamu
- Vreća sa poklonima za Drageca

Ovaj kratki igrokaz želi dati poruku da svi možemo biti nekome sveti Nikola, no odluku o tome donosimo sami.

DRAGEC: (*vuče na scenu veliku vreću punu poklona*) Bok svima. Poznate me, ja sam Dragec (ili neko drugo ime) i imam (broj) godina. Malo me čudno gledate. Aha! Znaite kakav sam, a nosim punu vreću poklona koje sam dobio od sv. Nikole. Barem tak mislite. Malo ste u pravu, a malo i niste. Ovo je vreća sa poklonima, ali nije za mene. Budem vam rekel nekaj zanimljivo. A vi se budete malo nasmijali, onda se budete malo zamislili, a nakon toga, a to ovisi samo o vama, možete donijeti lijepu i časnu odluku.

Da počem. Dakle, ja sam sv.Nikola. Molim bez smijeha. Ovo nisu moji pokloni. To što ja imam su pokloni za druge. Moja obitelj i ja odlučili smo biti sv. Nikola. Istražili smo kome sve da odnesemo poklone i napravili smo dugačak popis. Još ću vam objasniti neke stvari prije nego li se okupi moja obitelj i i mi krenemo u akciju. Ja mislim da nije sv. Nikola samo starac sa bradom, biskupskom kapom,

biskupskim štapom i plaštem. Tako je izgledao pravi sv. Nikola i to je bila njegova odjeća. No, to nije sve što je imao sv. Nikola. Imao je puno ljubavi ne samo za djecu i siromašne, već za sve ljude, a najviše za one koji su bili u potrebi. Možda znamo dosta ljudi koji su siromašni, pa ne znamo što im odnijeti. No, da ne duljim, evo, okuplja se moja obitelj. Gledajte što mi nosimo i možda ćete od nas dobiti neku ideju.

Ulaze mama, tata, sestra i mali braco (ili seka).

TATA : Ovako. Moji pokloni su u autu i ja idem do gospođe Micike. Znae da ona živi na brdu i da je do nje teško doći. Nosim joj nešto namirnica. Tamo je još jedna baka, ne znam joj ime, no znam da živi sama. Uzeo sam našu pilu i sjekiru pa ću joj nacjepati drva i malo očistiti kuću. Poslije toga idem do ono slijepog gospona Franceka, nosim mu naš radio, mi ga i onako ne slušamo a njemu će jako dobro doći. Na kraju idem susjedu Marku.

DRAGEC : Tata, pa sused Marko je stalno pijan. S nama se prepire, psuje nas. Njegov sin Damir nam je s pračkom razbil sva stakla, i na balkon nam je petarde bacal.

TATA : Znam, znam Dragec. Ali netko mora prvi pružiti ruku i reći : „Zaboravimo sve ono kaj je bilo i budimo prijatelji. A ja sam danas kao sveti Nikola i donio sam takvu odluku.“

SEKA : Kolegica Mirjana i ja spekle smo dosta kolača pa ćemo ih odnijeti svima koji su sami u staračkom domu. A puno siromašnih ima i u našoj ulici. Od sutra nam se pridružuju još dvije kolegice pa ćemo onima koji ne mogu prije Božića očistiti kuće, oprati prozore, i pomoći im gdje im bude potrebno.

DRAGEC : Kaj ideš i onoj kolegici koja za tebe govori da si štreberica i da se praviš važna ?

SEKA : Pa naravno da idem. Njoj je možda teže nego meni, a osim toga, ja sam kao sv. Nikola.

MALA SEKA: Znae kaj, ja nisam više mala. Idem već u školu a imam tako puno lutaka i drugih igračaka. Tu kod nas u ulici živi jedna bolesna curica. Tako je bolesna da ne može hodati. Njezina je obitelj siromašna i k njima nitko ne dolazi. Ja bi joj odnijela svoje igračke, ali bi jako rado ostala malo sa njom i igrala se, jer to bi za tu curicu bila velika radost. Ja to moram učiniti i nije mi teško, jer ja sam kao sv. Nikola.

MAMA : Bravo Martica, jako lijepo. Moj zadatak je sličan. Ove godine svi ste bili jako dobri. Bili smo kraće na moru nego inače, pa smo nešto novca stavili u kasicu. A vidim da ste i vi novac koji smo vam davali za džeparac, stavljali u kasicu sv.

Nikole. Evo to je taj novac. Ja sam ga stavila u kuverte i odnijet ću ga onima kome su trenutno potrebniji nego li nama. Ponosna sam na vas i želim vam još nešto reći: najljepši poklon je mnogima donjeti sebe i svoje vrijeme. Toliki su ljudi sami i zaboravljeni, nemaju sa kime razgovarati, nemaju sv. Nikolu koji bi ih slušao, hrabrio ih i bio sa njima. Ja ću biti njihov sv. Nikola. Možemo krenuti i neka Bog bude s nama.

Sva obitelj stane u krug i zagrlj se.

DRAGEC: Samo malo. Želio bih nešto reći njima (pokazuje prema publici) prije nego što odemo. Jeste li malo razmislili ? A možda već i donjeli odluku ? Neka blagdan sv. Nikole ne bude samo jedan dan. Nek ne bude samo onda kad mi dobivamo poklone. Svaki dan u godini mi možemo biti nekome sv. Nikola. To je uvijek onda kada se odlučujemo činiti dobro. Slažete se s time ? Hvala vam. Da li se još netko slaže ? (Sv. Nikola glasno viče i izlazi na scenu).

SVETI NIKOLA : Ja se slažem, ja se itekako slažem. (malo se pozdravlja sa publikom). Dragi moji, sve ste čuli. Razmislite i donesite odluku. Vidjeli ste odluku ove časne obitelji. No neka ne ostane na tome. Ja sam još kratko vrijeme među vama, a onda se vraćam odakle sam došao. Činite dobra djela i ona će biti nagrađena. Nemojte čekati da netko drugi to učini. Budite vi oni koji imaju više dobrote i ljubavi. Donesite odluku za činiti dobro sami ili kao obitelj, ili kao razred. Budite svi sv. Nikola jer Nikola vas takve voli.